

عنوان مقاله:

پیشگیری از یأس و ناامیدی به عنوان منشأ آسیب های اجتماعی از منظر قرآن کریم

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی دین، معنویت و کیفیت زندگی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

زهرا قاسم نژاد - دکتری علوم، قرآن و حدیث، استادیار، دانشکده الهیات و معارف اسلامی بخش علوم قرآن و فقه، دانشگاه شیراز

رسول قاسمی - پژوهشگر و محقق

خلاصه مقاله:

ناامیدی و یأس از لغزشهای اخلاقی است که مانع حصول انسان به اهدافش می شود بنابراین یک مشکل جدی برای سلامت عمومی است که میتواند کیفیت زندگی آدمی را با مشکل جدی روبه رو سازد. از اینرو شناسایی راه مبارزه با آن، ضروری است. این حالت روحی هرچند جنبه فردی دارد اما اگر در سطح وسیعی از افراد و در اجتماع شیوع یابد با جامعه ای مایوس و ناامید روبه رو می شویم که آسیب های اجتماعی متعددی در آن ظهور و بروز خواهد نمود. اولین آسیب این است که انسانهای جامعه مایوس نمی توانند از عهده انجام امور خود برآیند و چنین جامعه بیمارگونه در اداره امور خود می ماند. با توجه به اهمیت موضوع و شیوع ناامیدی در جامعه پژوهش حاضر با روش توصیفی - تحلیلی به بررسی پدیده ناامیدی به عنوان منشأ آسیب های اجتماعی میپردازد و راه های پیشگیری از این پدیده را با تکیه بر آیات قرآن کریم تحلیل مینماید. یافته های حاصل از پژوهش نشان میدهد جهان بینی توحیدی، نگاه تکلیف مدارانه به مسائل، وجود اهداف متعالی، نگاه مثبت گرا، هماهنگی آرزوها با واقعیات و درک صحیح از استعدادها و توانایی ها می تواند در پیشگیری از یأس و ناامیدی مؤثر باشد.

کلمات کلیدی:

قرآن، آسیبهای اجتماعی، پیشگیری، ناامیدی، یأس.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1131543>

